

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 10 odst. 4 a čl. 14 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, jakož i ze zjevně nesprávného posouzení při zkoumání a posuzování důkazů předložených žadatelem v antidumpingovém řízení za účelem celní evidence. Žalobkyně uvádí, že Komise založila své rozhodnutí týkající se uložení povinnosti celní evidence dovozu, kterou stanoví napadené nařízení, na důkazech a údajích, které nejsou spolehlivé a ani reprezentativní, pokud jde o trh Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení relevantních skutkových okolností, protože Komise adekvátně neposoudila existenci relevantních podmínek pro nařízení celní evidence dovozu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a práva žalobkyně být vyslechnut, jakož i porušení povinnosti uvést odůvodnění a článku 296 Smlouvy o fungování Evropské unie. Žalobkyně tvrdí, že bylo porušeno její právo být vyslechnut, protože jí nebyla sdělena relevantní metodologie pro posouzení existence dumpingu a nemohla se proto k této metodologii vyjádřit. Žalobkyně rovněž tvrdí, že napadené nařízení je vadné, neboť neuvádí úplné odůvodnění, protože neexistuje jasné vysvětlení metodologie použité pro posouzení dumpingu, jakož i důvod, proč Komise považovala důkazy předložené žadatelem v antidumpingovém řízení, které jsou na první pohled nespolehlivé, za spolehlivé.

Žaloba podaná dne 5. října 2020 – Standardkessel Baumgarte Holding v. EUIPO (Standardkessel)

(Věc T-617/20)

(2020/C 414/66)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Standardkessel Baumgarte Holding GmbH (Duisburg, Německo) (zástupkyně: J. Vogtmeier, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranná známka Evropské unie Standardkessel – Přihláška č. 18 017 986

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. července 2020, ve věci R 2665/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení, které vznikly v rámci řízení před odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001

Žaloba podaná dne 9. října 2020 – Sun West a další v. Komise

(Věc T-623/20)

(2020/C 414/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sun West (Saint-Allouestre, Francie), JB Solar (Saint-Allouestre) a Azimut56 (Saint-Allouestre) (zástupkyně: S. Manna, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise SA.40349 (2020/MI2) B2/AD/MKL/D*2020/091023 ze dne 28. července 2020, kterým byla zamítnuta jejich stížnost ze dne 2. března 2020, týkající se státních podpor vyplácených producentům solární elektřiny francouzským státem podle sazebních vyhlášek ze dne 10. července 2006, 12. ledna a 31. srpna 2010, z důvodu, že:
 - žalobkyně musí být považovány za „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení (EU) 2015/1589 a z tohoto titulu jsou podle čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589 oprávněny předložit Komisi stížnost na protiprávní podpory,
 - Komise je podle článku 12 odst. 1 nařízení 2015/1589 povinna bez zbytečného prodlení zahájit fázi předběžného přezkumu veškerých stížností podaných proti protiprávním podporám,
 - Komise je povinna uplatňovat ustanovení SFEU týkající se státních podpor a nemůže být v tomto ohledu nečinná,
 - žalobkyně použily vzorový formulář podle článku 33 nařízení 2015/1589.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 1 písm. h) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9, dále jen „nařízení 2015/1589“). Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že mají postavení „zúčastněných stran“.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 24 odst. 2 nařízení 2015/1589. Žalobkyně mají za to, že pokud je stížnost podána „zúčastněnou stranou“, spadá do působnosti uvedeného článku.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 12 odst. 1 nařízení 2015/1589, jelikož Komise je podle tohoto ustanovení povinna bez zbytečného prodlení zahájit fázi předběžného přezkumu veškerých stížností podaných proti protiprávním podporám.